

dannelse eller job, og hvor den særlige ydelse, som er på niveau med SU'en, har animeret de unge til at gå i gang med uddannelse eller at finde job. Der findes dog utilsigtede sider af ungeydelsen, som vi bør gøre op med. Det handler bl.a. om unge sindslidende og andre unge, der ikke er i stand til at klare en uddannelse eller et job. For disse unge er ungeydelsen urimelig. Vi bør sikre disse unge ro om deres behandling og i deres privatliv. Derfor har Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsat beslutningsforslag nr. B 116 om en særlig tillægsydelse for netop denne gruppe særlig udsatte unge.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan trods stor sympati for dele af forslaget, ikke stemme for Enhedslistens beslutningsforslag. For det første er partierne ikke enige i den generelle afvisning af ungeydelsen. For det andet er vi bundet af et forlig med regeringen om kontanthjælpsloftet et forlig som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre naturligvis ikke kan bryde, selv om vi gerne så store ændringer og forbedringer.

Endelig – og for det tredje – konstaterer Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at der desværre ikke er et flertal imod kontanthjælpsloftet, også selv om Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre stemte for dette forslag. Der vil fortsat være et flertal i folketinget bestående af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, der vil fastholde loftet over kontanthjælpen.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at baggrunden for forslaget om at fjerne kontanthjælpsloftet, fjerne den nedsatte ydelse til ægtefæller på kontanthjælp og fjerne den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år skal ses i den dokumentation, der foreligger vedrørende den øgede fattigdom i Danmark. De dårligst stillede 10 pct. oplever i disse år en reallønsnedgang, og uligheden i det danske samfund er stigende.

30.500 børn lever i familier, der rammes af kontanthjælpsloftet, psykisk syge rammes af de nedsatte ydelser – og nok så vigtigt: Undersøgelsen fra SFI viser, at kontanthjælpsloftet ikke har bragt flere i arbejde.

Den eksisterende lovgivning virker kort sagt ikke. Socialdemokratiet og Det Radikale Ven-

stre, der i sin tid støttede indførelsen af loftet, er i dag nået til den erkendelse, at loftet ikke virker efter hensigten, og at det bør afskaffes. Så vidt så godt.

Socialdemokratiet kan imidlertid ikke støtte beslutningsforslaget med henvisning til, at man støtter ungeindsatsen, som man hævder har bragt de unge i uddannelse eller arbejde. Socialdemokratiets andet argument er, at Dansk Folkeparti alligevel vil sikre regeringen mod at forslaget om at fjerne kontanthjælpsloftet bliver vedtaget. Med den argumentation kan Socialdemokratiet jo stemme imod et hvilket som helst forslag, der sigter mod at mindske fattigdommen og uligheden, på trods af alle de løfter partiet udsteder ved højtidelige lejligheder.

Heller ikke Det Radikale Venstre vil støtte beslutningsforslaget. Ganske vist erkender også dette parti, at kontanthjælpsloftet ikke virker, og at det har øget fattigdommen for masser af mennesker og skabt social nød. Figenbladet for Det Radikale Venstre er ligesom for Socialdemokratiet den »ungeindsats«, som SR-regeringen gennemførte, der angiveligt skulle have fjernet ungdomsarbejdsløsheden. Nej, højkonjunkturen i 90'erne fjernede ungdomsarbejdsløsheden, ikke den nedsatte kontanthjælp til unge under 25.

Under førstebehandlingen af beslutningsforslaget var Dansk Folkepartis eneste undskyldning for ikke at støtte fjernelsen af kontanthjælpsloftet, at partiet vil have flere undersøgelser, mens regeringspartierne »mantra« var, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Det Radikale Venstre nævnte i debatten i Folketingssalen, at partiet ønskede at løfte ca. 60.000 mennesker ud af kontanthjælpsloftet. Regeringspartierne havde i dagene op til debatten erkendt, at psykisk syge blev urimelig hårdt ramt af loftet. Alligevel må Enhedslisten konstatere, at trods alle de pæne ord er den reelle vilje til at lette byrderne for nogle af de svagest stillede medborgere meget begrænset. Regeringen har oven i købet efterfølgende i sit såkaldte velfærdsudspil lagt op til yderlige angreb på kontanthjælpsmodtagere.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.